

SENSE PRESSA, SI US PLAU

Modest Guinjoan / Josep Maria Llaurador

Només cal anar pels passadissos de moltes empreses per veure les corredisses dels seus empleats i directius en totes direccions. Destinació? Tant se val, però hi han d'anar de pressa! Després, a Barcelona, el 70% de les malalties laborals són trastorns mentals, un 40% de les quals és causat per l'estrès; a l'estat, entre un 25 i un 30% dels pacients de l'Atenció Primària tenen patologies psiquiàtriques, i un 80% d'aquests ho són per depressió o ansietat. Els empresaris també ho pateixen en les plantilles. A Hallowell, un psiquiatra americà, en els darrers deu anys, se li ha multiplicat per deu el nombre de pacients amb l'anomenat "tret de dèficit d'atenció", és a dir, una sobrecàrrega del cervell que, lluny de tenir una causa genètica com en els hiperactius, s'origina en les exigències de la vida laboral d'avui dia. El cervell, sotmès simultàniament a impactes múltiples, provinents de totes direccions i dels enginys més diversos, acaba perdent la capacitat d'ocupar-se de ple en una cosa concreta, i el seu rendiment cau a plom. La intel·ligència, la preparació tècnica o la vàlua professional no l'eviten; tothom hi està exposat, si no està a l'aguait.

Les empreses, sota la pressió del curt termini, valoren que es facin més coses amb menys mitjans, més el pensament ràpid que el profund, més l'acció que la planificació i, per descomptat, més els empleats que accepten la sobrecàrrega que no pas els que es neguen a entrar en el joc. A la llarga, per a l'empresa, els costos per baixes per depressió, per baix rendiment i per elevada rotació són més alts. No estarem fent entre tots una societat malaltissa carregada de por i d'inseguretat, i incapaç de saber dir que no quan cal?